

N:o 41.

Ank. till Riksd. kansli den 11 april 1899, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckta motioner om höjd aflöning för
Riksdagens justitieombudsman.*

(R. A.)

Uti en i Andra Kammaren väckt motion (n:o 78) har herr *R. Darin* föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att den lön af 8,000 kronor, som justitieombudsmannen för närvarande åtnjuter, skall från och med år 1900 utgå med ett till 10,000 kronor höjdt belopp.

Vidare har herr *G. Elowson* i en inom samma kammare väckt motion (n:o 149) hemställt, att den lön af 8,000 kronor, som Riksdagens justitieombudsman för närvarande åtnjuter, måtte från och med år 1900 utgå med ett till 12,000 kronor höjdt belopp.

Fråga om förhöjning af justitieombudsmannens aflöning, hvilken från och med år 1877 utgår med ett belopp af 8,000 kronor årligen, har jemväl vid 1897 och 1898 års riksdagar genom särskilda motioner varit föremål för pröfning, dervid emellertid de i sådant afseende framställda förslagen — åsyftande liksom de nu förevarande motionerna lörens höjning antingen till 10,000 kronor eller ock till 12,000 kronor — ej vunnit någondera kammarens bifall. Till stöd för en löneförhöjning har hufvudsakligen anförts, att derigenom innehafvaren af detta Riksdagens förtroendeuppdrag skulle blifva mindre benägen att, såsom

Bih. till Riksd. Prot. 1899. 4 Saml. 1 Afd. 26 Häft. (N:is 41, 42). 1

under de senare åren vid upprepade tillfällen egt rum, lemna denna sin befattning för att tillträda ett honom erbjudet ordinarie embete i statens tjenst. Den ifrågasatta löneförhöjningens verkan i detta syfte torde emellertid icke böra skattas alltför högt. Då nemligen, på sätt af statsutskottet vid nästlidne års riksdag framhållits, justitieombudsmannen, som årligen är underkastad omval, sålunda icke har någon säkerhet för varaktigheten af denna sin anställning, måste i allt fall anbudet af en fast plats med högt anseende och tillfredsställande aflöning för honom innefatta fördelar af den betydelse, att, äfven om han genom antagande af anbudet skulle gå miste om någon del af sin förutvarande inkomst, han dock i många fall torde finna sig föranlåten att öfvergå till den för framtiden fullt betryggande ställning, som blifvit honom erbjuden. På grund häraf och då enligt utskottets mening motionärerna icke gifvit giltiga skäl för påståendet, att justitieombudsmannens nuvarande aflöning skulle vara alltför ringa i förhållande till hans embetsställning och de honom åliggande göromål, anser sig utskottet icke hafva anledning frångå sin vid föregående tillfällen i frågan uttalade uppfattning, hvilken blifvit af Riksdagens båda kamrar biträdd.

Utskottet hemställer alltså,

att herrar Darins och Elowsons ifrågavarande motioner icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 11 april 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
